

Den første regnbue

Skriftsteder: 2 Mos. 8; 9, 1–17.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 54–56; The Story of Redemption, pp. 69–71; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 116–123; My Bible Friends, book 8.

Lektien hovedtanke: Regnbuen viser, at Gud altid holder sine løfter.

Særlig for forældre

Denne lektie er glimrende til at vise Guds kærlighed og omsorg for dem, der tjener ham. Den viser også at vi skal sørge for dem, der er i nød.

Speciel sang: „Noa byggede en ark“.

Søndag: Markér 40 dage på en kalender for at vise hvor længe det regnede.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Måske kan du og dit barn lægge nogle ting til side for at hjælpe andre, hvis der skulle komme en katastrofe – tøj, legesager, etc.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: Lad barnet nævne så mange ting som muligt, det har grund til at være taknemmeligt for.

Udenadsvers Lektien

Onsdag: Find ud af forskellene mellem raven og duen. Raven: stor, tapper, aggressiv. Duen: Frygtsom, lille, tilbageholdende.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Her er en god anledning til at lære barnet navnet på grundfarverne. Lav eventuelt en regnbue på en pind. Crepe eller andet farvet papir fæstes på pinden i samme rækkefølge som regnbuens farver – rød, orange, gul, grøn, blå, violet, eller tegn en regnbue på hvidt papir.

Udenadsvers Lektien

Fredag: Tal med barnet om hvordan man kan tænke sig, dyrene har opført sig, da Noa slap dem ud.
Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 2 Mos. 8.

Udenadsvers: „Min bue sætter jeg i skyen.“ 2 Mos. 9, 13.

Lektien

Det stormede kraftigt og regnen piskede på ruderne i pastor Martinez' hus. Carlos var bange. Han var kun fire år. Men far bad til Gud, og så sagde han, at Carlos ikke skulle være bange. Gud ville sørge for dem. Så gik familien i seng.

Omkring klokken to vågnede far med en underlig fornemmelse. Pludselig skyllede vandet hen over hans seng. Han sprang op, kaldte på mor, og de skyndte sig hen til børnenes senge. Far løftede Carlos op, og mor tog sig af babyen. De skyndte sig ud og hen til nogle træer i nærheden. Far hjalp mor op i et træ og rakte babyen op til hende. Så klatrede han op i et andet træ med Carlos.

Alt var dækket af vand. Vandet skvulpede mellem træerne, hvor far og mor og børnene sad. Men de var i sikkerhed. Selv om regnen strømmede ned over dem og vinden blæste, vågede Gud over dem og beskyttede dem. Carlos, far, mor og babyen var i sikkerhed i træerne, indtil der kom en lille båd og reddede dem over til et andet sted, hvor de kunne sove.

Jeg tænker mig, at Noa og hans familie må have følt omtrent som Carlos. Vinden blæste, og regnen skyllede ned over arken. Men det var ikke kun i nogle timer. Den ene dag gik efter den anden, og det stormede stadig. En uge, to uger, tre uger, fire, fem, næsten seks uger regnede det. Vinden tumlede omkring med den store båd, men Gud sendte sine engle for at passe på dem.

Ved denne tid må de otte mennesker i arken have været trætte – meget trætte – af at blive kastet omkring. I den vuggende båd må det have været svært for Noa og hans sønner at passe på dyrene, og det har sikkert heller ikke været let for damerne at sørge for mad til dem.

Gud havde ledet og ført den store båd igennem disse lange uger. Til sidst førte han den til et stille sted mellem bjergene. Hvor må Noa og hans familie have været taknemmelige over ikke længere at blive kastet omkring. En dag mærkede Noa, at båden lå helt stille. Sønnerne kunne også mærke det. Det kunne deres koner også. Jeg tror, de har knælet ned og bedt en ganske særlig takkebøn til Jesus for hans omsorg og kærlighed.

Men der var stadig vand alle vegne. Der gik lang tid, men så en dag kunne Noa se bjergtoppe. Han lukkede et vindue op, og lod en ravn flyve ud. Ravnens fløj frem og tilbage over vandet, men vendte tilbage til arken den ene gang efter den anden. Syv dage efter lod han også en due flyve ud, men den lille fugl kom tilbage. Den kunne ikke finde noget sted, hvor den kunne hvile sig, undtagen i arken.

Syv dage senere sendte han duen ud igen. Denne gang kom den tilbage med et olieblad i næbbet. Der gik andre syv dage, så slap han duen ud igen, og denne gang kom den ikke tilbage.

Alt dette fortalte Noa, at vandet var ved at forsvinde. Men han ventede stadig. Gud havde sagt, at han skulle gå ind i arken, og nu ville han vente på, at Gud sagde, han kunne gå ud. Det var en dejlig dag, da den store dør langsomt begyndte at gå op. En engel var blevet sendt fra Himmelen for at bede Noa og hans familie om at komme ud af arken.

Hvor var de dog glade! Kan du ikke forestille dig dyrene hoppe og springe og lege omkring arken? Det allerførste Noa gjorde, var at bygge et alter, og familien bad til Gud. De sagde ham rigtig mange tak, fordi han havde beskyttet og bevaret dem.

Medens de bad, gjorde Gud noget helt fantastisk. Han skabte den allerførste regnbue. Han sagde til Noa: „Min bue sætter jeg i skyen, og den skal være pagtstegn mellem mig og jorden.“ Gud lovede Noa, at han aldrig mere ville ødelægge jorden med en vandflod. Han sagde til Noa, at når han så på regnbuen, ville han huske på sit folk på jorden. Vi skal også huske på Gud og hans løfter, når vi ser en regnbue. Næste gang jeg ser en regnbue, vil jeg tænke på Gud og hans løfter, for han har lovet altid at elske og hjælpe os. Hans løfter er sande.

